
JACEK ŚWIĘCKI

Różaniec biblijny

Różaniec biblijny, który chciałbym czytelnikom Mateusza zaproponować, jest szczególnym sposobem modlenia się na różańcu. Nawiązuje on bezpośrednio do formy, która wykształciła się na początku XV-go wieku w opactwach kartuzów w Trewirze i Marienfloss za sprawą trzech błogosławionych: Adolfa von Essen, Małgorzaty Bawarskiej i Dominika z Prus. Polega on na tym, aby w trakcie odmawiania Różańca rozważyć w stu pięćdziesięciu dopowiedzeniach *całe* życie Pana Jezusa poczynając od Jego poczęcia w chwili Zwiastowania, a skończywszy na Jego Powtórnym Przyjściu w chwale. Tym samym każde ze stu pięćdziesięciu *Zdrowaś Mario* składających się na różaniec jest poświęcone jakiemuś wydarzeniu z życia Pana Jezusa, jakie znamy z Ewangelii, lub też Słowu, które wypowiedział. W trakcie odmawiania przechodzimy kolejno, od jednego zbawczego wydarzenia do następnego, wraz z Jezusem drogę, którą On sam przeszedł i prosimy nieustannie Jego Matkę, aby nam w niej towarzyszyła jako najlepsza przewodniczka ewangelicznych tajemnic. Owocem zaś modlitwy staje się coraz większe upodobnienie do Niego.

Skąd ten pomysł?

Czym proponowana przeze mnie forma różni się od formy będącej powszechnie w użyciu do października 2002, to jest do chwili kiedy to Ojciec Święty ogłosił list *Rosarium Virginis Mariae*?

Forma ta, zatwierdzona w *breve* papieża Piusa V *Consueverunt Romani Pontifices* z 1568 roku, polega na medytacji piętnastu tajemnic podzielonych na trzy grupy: radosną, bolesną i chwalebnią, przy czym każdą tajemnicę rozważa się w trakcie odmawiania jednego *Ojczy Nasz* i dziesięciu *Zdrowaś Mario*. Jest to już w jakimś stopniu modlitwa medytująca wydarzenia opisane w Ewangelii, ale koncentruje się wyłącznie na misterium Wcielenia (tajemnice radosne) i na misterium Paschalnym (męka, śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa – tajemnice bolesne i chwalebne). Owszem, są to niewątpliwie centralne tajemnice naszej wiary, niemniej wybór właśnie takich, a nie innych wydarzeń zbawczych rozważanych w ramach każdej z trzech grup mógł budzić przed październikiem 2002 sporo istotnych zastrzeżeń. Czy na przykład chrzest Pana Jezusa w Jordanie nie jest czymś bardziej centralnym dla naszej wiary niż odnalezienie w świątyni? Czy ustanowienie Eucharystii i umycie uczniom nóg nie są istotniejsze od biczowania i koronowania cierniem? A co z tak centralną prawdą jak powtórne przyjście Chrystusa – o ile istotniejsze od koronowania Maryi na królową nieba i ziemi, które w dodatku wcale dogmatem wiary nie jest?

Dopiero *Rosarium Virginis Mariae* ustanawiając nowe „tajemnice Światła”, uzupełnia w znacznym stopniu na „lukę” różańca z 1568 roku jaką był brak rozważania publicznej działalności Chrystusa. Niemniej rola papieskiego listu na tym się nie kończy: dodatkowo potwierdza on bowiem praktykę dopowiedzeń (stosowaną powszechnie w krajach

niemieckojęzycznych) i w ogóle zachęca nas do twórczego rozwijania modlitwy różańcowej w oparciu o Tradycję Kościoła. Aby się o tym przekonać, wystarczy sięgnąć do następujących fragmentów listu:

Różaniec bowiem, choć ma charakter maryjny, jest modlitwą o sercu chrystologicznym. W powściągliwości swych elementów skupia w sobie głębię całego przesłania ewangelicznego, którego jest jakby streszczeniem. (1)

Jedno jest pewne: jeśli powtarzanie « Zdrowaś Maryjo » zwraca się bezpośrednio do Matki Najświętszej, to z Nią i przez Nią miłość odnosi się ostatecznie do Jezusa. Powtarzanie ożywiane jest pragnieniem coraz pełniejszego upodobnienia się do Chrystusa, co stanowi prawdziwy ‘program’ życia chrześcijańskiego. Św. Paweł ogłosił ten program płomiennymi słowami: « Dla mnie żyć — to Chrystus, a umrzeć — to zysk » (Flp 1, 21). I jeszcze: « Teraz już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus » (Ga 2, 20). Różaniec pomaga nam wzrastać w tym upodobnieniu się aż do osiągnięcia celu, którym jest świętość. (26)

Istotnie, różaniec jest tylko *metodą kontemplacji*. Jako metodę należy go stosować mając na względzie cel, a nie może on stać się celem samym w sobie. Jednak również jako metody nie należy go lekceważyć, skoro jest owocem wielowiekowego doświadczenia. Przemawia za nim doświadczenie niezliczonych świętych. Nie wyklucza to jednak faktu, że można go ulepszyć. Do tego właśnie zmierza uzupełnienie cyklu tajemnic nową serią — *mysteria lucis* — wraz z pewnymi sugestiami dotyczącymi odmawiania różańca, które przedstawiam w niniejszym Liście. (28)

Centrum « Zdrowaś Maryjo », poniekąd zwornikiem między jego pierwszą a drugą częścią, jest imię Jezus. Czasami, przy pośpiesznym odmawianiu, to centrum uchodzi uwagi, a wraz z nim również nawiązanie do misterium Chrystusa, które jest kontemplowane. Ale to właśnie akcent, jaki kładzie się na imieniu Jezus i na Jego misterium, znamionuje znaczące i owocne odmawianie różańca. Już Paweł VI przypomniał w Adhortacji *Marialis cultus* praktykowany w pewnych regionach zwyczaj, by podkreślać imię Chrystusa, dodając do niego refren (tak zwane « dopowiedzenia ») nawiązujący do rozważanej tajemnicy. Jest to zwyczaj godny pochwały, zwłaszcza przy publicznym odmawianiu różańca. Wyraża on dobrze wiarę chrystologiczną, odnoszącą się do różnych momentów życia Odkupiciela. Jest to wyznanie wiary, a równocześnie pomoc w medytacji, która pozwala przyswajać i przeżywać misterium Chrystusa, w naturalny sposób związane z odmawianiem « Zdrowaś Maryjo ». Powtarzanie imienia Jezus — jedyne imienia, w którym dane nam jest mieć nadzieję na zbawienie (por. Dz 4, 12) — złączonego z imieniem Matki Najświętszej, pozwalając niejako, by to Ona sama nam je podsuwała, stanowi drogę asymilacji, której celem jest coraz głębsze wprowadzanie nas w życie Chrystusa. (33)

Propozycja ta jest z mojej strony jakby odpowiedzią na wskazania i apele zawarte w papieskim liście.

Zanim jednak przedstawię ją ze wszystkimi szczegółami, chciałbym wpierw krótko przedstawić historię owej niezwyklej modlitwy, aby ugruntować ją w autentycznej Tradycji Kościoła.

To właśnie zapoznanie się z historią różańca umożliwiło mi odkrycie, iż jego szczególna postać wypracowana wspólnie przez Trzech Błogosławionych z lotaryńskiego Marienfloss może stać się autentycznym źródłem i natchnieniem naszych współczesnych prób zmierzających do doskonalenia i dalszego rozwoju *Psalterza Najświętszej Maryi Panny* – jak to powszechnie nazywano tę modlitwę w średniowieczu.

Geneza modlitwy Różańcowej

Różaniec jest modlitwą, w której występuje połączenie trzech elementów: sznura modlitewnego, Psalterza Dawidowego i rozważania tajemnic wiary. Jest to niezwykła synteza, która dokonała się za sprawą tysięcy niekiedy zupełnie anonimowych świętych w ciągu prawie tysiąca lat dziejów chrześcijańskiej Europy – mniej więcej od siódmego, do szesnastego wieku.

Sznur modlitewny nie jest wcale chrześcijańskim wynalazkiem: występuje on we wszystkich niemal religiach i duchowych praktykach, gdzie stosuje się modlitwę polegającą na powtarzaniu jakiegoś świętego imienia, wezwania lub wersetu. Służy on do odmierzania ilości wypowiedzianych modlitw ¹. Tak też paciorki, węzłki lub też specjalne nacięcia mające na celu odliczanie modlitw pojawiają się już w pierwszych wiekach chrześcijaństwa. Ponieważ Ojcowie Pustyni zalecali nieustanną modlitwę przez powtarzanie imienia Jezus, z czasem przyjął się na chrześcijańskim Wschodzie zwyczaj powtarzania tysiąc razy dziennie wezwania: „Jezu Chryste, Synu Boży, zmiłuj się nade mną, grzesznikiem” – i pojawiły się też odpowiednie sznury modlitewne z tyśiącem węzłków.

Na chrześcijańskim Zachodzie sznurów modlitewnych zaczęto używać do odmawiania Modlitwy Pańskiej i dlatego nazywano je „paternostrami”. Otóż już we wczesnym średniowieczu w klasztorach irlandzkich przyjął się zwyczaj odmawiania wszystkich 150 psalmów w ciągu dnia: pięćdziesięciu rano, pięćdziesięciu w południe i pięćdziesięciu wieczorem. Nie wszyscy zakonnicy mogli psalmy czytać i rozumieć – tylko ci, którzy byli najbardziej wykształceni. Inni zastępowali każdy psalm odmawiany przez braci przez jedno „Ojcze Nasz”. *Qui non potest psallere, debet patere* ² – nakazywał przeor. I ci właśnie zakonnicy jako pierwsi zaczęli używać sznurów modlitewnych z odpowiednią ilością paciorków – pięćdziesiąt albo sto pięćdziesiąt ³. Z czasem zaczęli się do nich przyłączać pobożne osoby świeckie, które zaczęły praktykować ten rodzaj modlitwy także prywatnie, poza oficjalnymi nabożeństwami. Nazywano ją po prostu *Psalterzem Chrystusa*...

Od jedenastego wieku zaczęto praktykować także Psalterz Najświętszej Maryi Panny polegający na zastąpieniu Modlitwy Pańskiej poprzez *Pozdrowienie Anielskie: Ave Maria gratia plena, Dominus tecum* (Łk 1,28). Trzeba tu wspomnieć, że już w siódmym wieku przyjął się w Rzymie zwyczaj używania tych słów w refrenach hymnów śpiewanych w czasie

mszy z okazji święta Zwiastowania i Bożego Narodzenia. Potem, gdy zaczęto czcić figury i obrazy Matki Bożej, też śpiewano *Ave Maria*, aby Ją w możliwie najpiękniejszy sposób powitać, tak właśnie, jak powitał Ją archanioł Gabriel. Stąd łatwo było przejść do swoistego nabożeństwa polegającego na odmawianiu przed figurą, którą chciano uczcić 50ciu Ave rano, 50ciu Ave w południe i 50 Ave wieczorem. W dwunastym wieku dodano do Pozdrowienia Anielskiego także pozdrowienia św. Elżbiety: *Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui* (Łk 1,42). Wielcy mistrzowie duchowi tych czasów podają przepiękne uzasadnienie podobnej praktyki:

„Gdy pozdrawiamy Maryję, to nie jest chyba tak niewychowana (sic!), aby i nas w odpowiedzi nie pozdrowić. Elżbieta, gdy usłyszała pozdrowienie Maryi, została napełniona Duchem Świętym. Tak więc Maryję często pozdrawiać nam trzeba, abyśmy przez jej pozdrowienie byli napełnieni łaską.” (Hugo de Santa Clara – 1263)

“Pozdrawiajmy się nawzajem – my i Maryja. Pozdrawiajmy Ją tak, jakbyśmy chcieli, aby i Ona nas pozdrowiła.” (św. Albert Wielki)

“Zobacz, jak wielka jest moc pozdrowienia Maryi: daje nam ono radość, daje nam samego Ducha Świętego, daje nam objawienie Bożych tajemnic, daje nam moc prorokowania. Powinniśmy zatem ochoczo pozdrawiać Maryję za wszystko, co zyskujemy gdy Ona odwzajemnia nam je.” (Nicholas de Gorran)

Mniej więcej w tym samym czasie powstają pierwsze zakony żebracze, które rozpowszechniają Psalterz Najświętszej Maryi Panny: czynią to zwłaszcza dominikanie. Św. Dominik modlił się w ten sposób, aby wyprosić zwycięstwa nad heretyckimi katarami i w ogóle w intencji ich nawrócenia⁴. Wśród ludu zakonnicy szerzyli różne nowe nabożeństwa do Matki Bożej, które polegały na odmawianiu określonej liczby *Zdrowaś Mario* ku czci radości czy też smutków Najświętszej Pani. Tak więc wymieniano jako jej pięć radości: Zwiastowanie, Narodzenie, Zmartwychwstanie, Wniebowstąpienie i Wniebowzięcie. Dodając do tego Nawiedzenie i Zesłanie Ducha Świętego (niekiedy zastępowane przez pokłon Mędrców) franciszkanie zaczęli propagować nowe nabożeństwo zwane „Koroną Siedmiu Radości”.

Wymieniano też pięć boleści: Agonia w Ogrójcu, Biczowanie, Koronowanie Cierniem, Ukrzyżowanie i Przebicie Boku. Potem, w ramach „Korony Siedmiu Boleści”, dodano także rzeź niewiniątek i odnalezienie w świątyni (niekiedy zastępowane przez „miecz boleści” zapowiedziany Maryi w trakcie Ofiarowania w świątyni).

Odmawianie kolejnych *Ave* porównywano do róży, którą wierny ofiarowuje Maryi, jako wyłącznej Pani swojego serca. Każda wypowiedziana pięćdziesiątka stanowiła koronę róż, jaką wierny wieńczył skroń Matki Bożej, a całość 150ciu *Pozdrowień* stanowiła już cały ogród różany – *rosarium*. Stąd też wzięły się terminy „koronka” i „rózaniec”... W zależności od praktykowanej formy modlitwy pojawiły się coraz to nowe sznury modlitewne – niekiedy z 50cioma czy też 150cioma paciorkami. Na przykład stosowano sznury

z 63cioma paciorkami dla uczczenia wieku w jakim Maryja miała według rozlicznych tradycji zostać wzięta do nieba ⁵.

W XIVtym wieku *Zdrowaś Mario* zaczęto kończyć na imieniu Jezus, przypuszczalnie po to, aby móc dodawać krótkie dopowiedzenia do odpowiedniej radości lub boleści (np. błogosławiony owoc żywota Twego, *Jezus, okrutnie pobity*). Nie było jednak jeszcze mowy o rozważaniu tajemnic wiary. Wreszcie na początku XVgo wieku rozpowszechnił się zwyczaj przetykania każdego dziesięciu *Zdrowaś Mario* jednym *Ojcze nasz* z następującym uzasadnieniem:

„Zaleca się, aby po dziesięciu białych różach wpleść [w bukiet Maryi] jedną czerwoną różę, którą symbolizuje *Pater Noster* i poprzez którą przypominamy sobie o krwi Jezusa Chrystusa przelanej z woli Ojca dla naszego zbawienia” (Jacob Sprenger, dominikanin stojący na czele jednego z pierwszych w Europie bractw różańcowych)

Marienfloss – „Strumień Maryi”

Ta niezwykła historia zaczyna się od spotkania Adolfa z Essen, przeora kartuskiego opactwa św. Albana w Trewirze z księżną Lotaryngii, bł. Małgorzatą Bawarską. Małgorzata została w zasadzie wygnana przez swojego męża, Karola Drugiego, który znienawidził ją z powodu jej pobożności ⁶. Księżna Małgorzata schroniła się zatem w Trewirze, a bł. Adolf został jej kierownikiem duchowym. Wobec rozpaczliwej sytuacji osobistej, w jakiej się znajdowała zalecił jej, aby w trakcie odmawiania Psalterza Najświętszej Maryi Panny próbowała medytować całe życie Pana Jezusa opisane w Ewangeliach: od poczęcia w chwili Zwiastowania do Wniebowstąpienia i Zesłania Ducha Świętego. Dlaczego właśnie tak? Otóż przeor Adolf wierzył głęboko, że jedynym ratunkiem na wszelkie ludzkie tragedie i dramaty jest Słowo Ewangelii, a Maryja jest jedyną przewodniczką, które może znękanego człowieka do tego Słowa w pełni doprowadzić... Rada okazała się zbawienna: Małgorzata stopniowo doszła do siebie i po śmierci męża odzyskała wpływy w księstwie Lotaryngii na tyle, że mogła ufundować na skraju swej krainy – tak blisko Trewiru jak tylko się dało – nowe opactwo kartuzów. Nastąpiło to w roku 1415 na wzgórzu w pobliżu przełomu Mozeli o symbolicznej nazwie Marienfloss – „strumień Maryi” ⁷.

Zanim jednak fundacja nowego klasztoru miała miejsce, do opactwa św. Albana zapukał w 1409 roku pewien młodzian. Był to Dominik, były student Uniwersytetu Jagiellońskiego, który musiał uciekać z Krakowa i w ogóle z Polski z powodu długów i skandalicznych historii, w które wplątało go uprzednio prowadzone hulawcze życie. Nie był on jednak rodem z Krakowa: urodził się na Pomorzu, które wtedy jeszcze było częścią państwa krzyżackiego i dlatego nazwano go „Dominikiem z Prus” ⁸. Dominika wysłali do Krakowa jego ubodzy rodzice za zachętą dominikanów kierujących szkołą parafialną, w której pobierał on pierwsze nauki. Tam odznaczył się błyskotliwym umysłem, ale niestety uległ licznym pokusom czyhającym na młodych prowincjuszy w wielkiej europejskiej stolicy. Po ucieczce z Krakowa tułał się Dominik po całej Europie, bo do rodzinnego domu bał się wrócić. Próbował nawet przystać do jakiegoś zakonu, ale z podobnym włóczykiem nikt już nie chciał

rozmawiać. Zrobił to dopiero bł. Adolf z Essen. Powiedzielibyśmy dzisiaj: dał mu ostatnią szansę. Było to chyba jednak coś więcej: przeor Adolf musiał odczytać w sercu Dominika wielkie pokłady wielkoduszności i szlachetności, których nie zdołały zatrzeć namiętności i grzechy, w które się był ów nieszczęsny młodzieniec wplątał.

Dominik został zatem zakonnym nowicjuszem. Przeor Adolf polecił mu modlić się podobnie, jak uczynił to w przypadku księżnej Małgorzaty. Niestety Dominik zupełnie nie mógł się skupić na modlitwie: wydawało mu się wprost niemożliwe, aby rytmiczne powtarzanie *Ave Maria* móc połączyć z medytacją Ewangelii. Światło przyszło niespodziewanie w Adwencie A.D. 1409. Dominik uzmysłowił sobie, że do Imienia Jezus kończącego Pozdrowienie można dołączyć jakieś ewangeliczne wydarzenie. Spontanicznie ułożył pięćdziesiąt dopowiedzeń, które pozwalały mu przejść przez całe życie Chrystusa w trakcie pozdrawiania Jego Matki:

To odkrycie zupełnie zmieniło Dominika. Przełożeni nie mogli nadziwić się, skąd wzięły się u niego nagle pozytywne zmiany usposobienia, skąd wypłynęło tyle cnót, których istnienia nikt przedtem nie mógł nawet podejrzewać. On, który słynął z tego, że w ciągu paru dni potrafił przepuścić niezłą fortunę, został po paru latach ekonomem opactwa Marienfloss, i doprowadził je do rozkwitu. Tylko przeor Adolf znał jego sekret: po jakimś czasie zachęcił go do spisania dopowiedzeń i do udzielania odpowiednich porad modlitewnych porad najpierw dla współbraci, a potem dla coraz licznych rzesz ludzi, którzy masowo zaczęli napływać do Marienfloss, czując podświadomie, że tam się coś niezwykle istotnego dzieje. Różaniec bł. Dominika rozpowszechniał się w niesamowitym tempie. Aby zapamiętać wszystkie dopowiedzenia zaczęto nawet rzeźbić przedstawienia każdego z nich. Marienfloss stało się prawdziwym strumieniem wody żywej, danym wszystkim spragnionym Ducha Świętego ludziom za przyczyną Matki Bożej.

Od Marienfloss do „Rosarium Virginis Mariae”

Niemniej trzeba sobie uświadomić, że wspólne odkrycie naszej trójki Błogosławionych wprowadzało tak radykalne zmiany w stosunku do poprzednich praktyk, że musiało napotkać na pewne opory. Po pierwsze pięćdziesiąt dopowiedzeń trudno było zapamiętać. Wierni przekręcali je i tym samym wypowiadali publicznie sformułowania niezupełnie zgodne z przekazem wiary. Aby modlić się w ten sposób w czasie wspólnych nabożeństw trzeba było zawsze mieć kogoś, kto potrafiłby przeczytać dopowiedzenia, a to nie zawsze było w XV-tym wieku takie oczywiste. Poza tym Różaniec był uważany bardziej za modlitwę ku czci Matki Bożej, a nie za medytację Ewangelii...

W tym kontekście pojawił się w drugiej połowie XV-go wieku pewien dominikanin rodem z Bretanii: bł. Alain de la Roche, zwany z łacińska Alanusem de Rupe. Wobec narastającego zamieszania wokół kilku konkurujących ze sobą sposobów modlitwy różańcowej postanowił wypracować pewną syntezę: z poprzednich praktyk wziął radości i smutki Najświętszej Pani, a z Marienfloss zapożyczył połączenie odmawiania *Ave Maria* z medytacją treści ewangelicznych. W wyniku tego powstał nowy różaniec, ogromnie zbliżony do różańca jaki znamy obecnie. Tak więc pierwszą pięćdziesiątkę bł. Alanus polecił odmawiać ku czci

Wcielenia Chrystusa. Przy odmawianiu każdej dziesiątki wierny miał postawić sobie przed oczyma jakieś przedstawienie (obraz lub rzeźbę) dotyczące odpowiedniego wydarzenia związanego z Wcieleniem, wziętego jednak z listy „radości i smutków”. Były to właśnie: Zwiastowanie, Nawiedzenie, Narodzenie, Ofiarowanie i Odnalezienie. Podobnie drugą pięćdziesiątkę należało odmówić ku czci Męki Pańskiej stawiając sobie przed oczy przedstawienia Modlitwy w Ogrójcu, Biczowania, Koronowania Cierniem, Niesienia Krzyża i Śmierci na Krzyżu. Trzecią pięćdziesiątkę należało odmówić ku czci Zmartwychwstania Pańskiego, Wniebowstąpienia i Zesłania Ducha Świętego. Pozostałymi dwoma wydarzeniami były: Zaśnięcie Najświętszej Marii Panny ⁹ i Powtórne Przyjście Chrystusa.

W 1464 roku Alanus rozpoczął swoje przepowiadanie nowej formy Psalterza Najśw. Marii Panny z dużym sukcesem. Aby uniknąć zbyt wielu pytań, czemu właśnie tak go należy odmawiać, a nie inaczej, Alanus powoływał się na własne doświadczenia mistyczne: twierdził że tak właśnie modlili się wszyscy wielcy święci poczynając od św. Augustyna (sic!), a ponadto Matka Boża sama objawiła św. Dominikowi tę modlitwę, jako niezawodny sposób na zwyciężanie wszelkich herezji ¹⁰. Alanus był w swych staraniach niezwykle energiczny: zjeździł praktycznie całą Europę i uzyskał dla swojego nowego Psalterza liczne odpusty – co w owych czasach było decydującym przywilejem. Po jego śmierci w 1475 forma wypracowana w Marienfloss zaczęła szybko zanikać, a dopowiedzenia (dotyczące już tylko piętnastu zbawczych wydarzeń) utrzymały się jedynie w krajach niemieckojęzycznych ¹¹.

Wyrastające spontanicznie niczym grzyby po deszczu w całej Europie bractwa różańcowe wprowadziły już tylko niewiele nowych elementów. I tak w 1521 wyszedł modlitewnik dla użytku jednej z takich bractw *Rosano della gloriosa Vergine*, autorstwa dominikanina Alberta da Castello. Wprowadza on termin *Różaniec* w miejsce *Psalterza Najśw. Marii Panny*, zbawcze wydarzenia, ku czci których należało odmawiać kolejne dziesiątki nazywa „tajemnicami” i ustala, że tajemnice te należy odtąd medytować. Pierwszą pięćdziesiątkę nazywa tajemnicami Radosnymi ¹², drugą – Bolesnymi, a Trzecią – Chwalebnyimi. Ponadto zamienia dwie ostatnie tajemnice na Wniebowzięcie i Koronowanie Matki Bożej na Królową nieba i ziemi (zgodnie z tradycją hiszpańską) i wprowadza *Credo* oraz trzy *Ave* na początku Różańca, aby uprosić wiarę, nadzieję i miłość. Wreszcie w 1568 roku papież Pius V, dominikanin, zatwierdza tę formę jako jedyną w całym Kościele powszechnym listem *Consueverunt Romani Pontifices*. Dopiero tam pojawia się też wezwanie kończące *Pozdrowienie*: „Sancta Maria, Mater Dei, ora pro nobis, peccatoribus, nunc et in hora mortis nostrae” (*Święta Mario, Matko Boża...*) przypisywane św. Bernardino ze Sieny (który zmarł w 1564) oraz „Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto” (*Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu*) na zakończenie każdej dziesiątki.

Trzy lata później miała miejsce jedna z bitew decydujących o losach cywilizacji europejskiej: siódmego października 1571 pod Lepanto połączona flota kilku chrześcijańskich państw rozgromiła zagrażającą bezpośrednio Rzymowi flotę turecką. W dniu bitwy modliło się tysiące bractw różańcowych, a sam papież miał wizję Matki Bożej z różańcem w ręku, która miała osłaniać flotę chrześcijańską przed nieprzyjacielskimi pociskami. Natychmiast kazał bić w dzwony w całym Rzymie, chociaż wieść o zwycięstwie dotarła do niego dopiero po

tygodniu, i zaraz też ustanowił święto Matki Boskiej Różańcowej (rozszerzone na cały Kościół powszechny w 1716).

Odtąd forma Różańca już nie ewoluowała, a raczej starano się zgłębić jego treść. Najwybitniejszy wkład wniósł w tej materii św. Ludwik Grignon de Monfort, który na początku XVIII w swych licznych misjach upowszechnił go wśród zaniedbanej duchowo ludności zachodniej Francji, sprowadzając go tym samym z orbity dość elitarnych bractw różańcowych dosłownie „pod strzechy”. Jego traktaty maryjne stały się natchnieniem całej rzeszy propagatorów modlitwy różańcowej ¹³.

W dziewiętnastym wieku i na początku dwudziestego decydujące znaczenie miały liczne objawienia Matki Bożej, w których prosi ona nieustannie o modlitwę różańcową (la Salette, Lourdes, Gietrzwałd, Fatima...). Wtedy też zaczęły pojawiać się dodatkowe akty strzeliste na zakończenie każdej dziesiątki. Najbardziej znane jest wezwanie z Fatimy: „O, mój Jezu, przebacz nam nasze grzechy, wyrwij nas od ognia piekielnego, doprowadź wszystkie dusze do nieba, a zwłaszcza te, które najbardziej potrzebują Twojego miłosierdzia. Ponadto papież, poczynszy od Leona XIII, wydają wiele encyklik i listów zachęcających wiernych do odmawiania Różańca i potwierdzających nadane wcześniej odpusty.

Adhortacja papieża Pawła VI *Marialis cultus*, napisana już po Drugim Soborze Watykańskim (w 1974), kładzie akcent na tym, że modlitwa różańcowa jest skierowana przede wszystkim do Chrystusa i powinna wiązać się z medytacją całej Ewangelii. Ale jej formy w niczym jednak nie zmienia. Dopiero papież Jan Paweł II w liście *Rosarium Virginis Mariae* (z 2002) wprowadza nowe tajemnice światła, potwierdza użycie dopowiedzeń i zachęca nas do kontynuacji rozwoju Różańca, zgodnie z tysiącletnią tradycją tej jedynej w swoim rodzaju modlitwy, gdzie dajemy się Matce Bożej prowadzić do Jej Syna..

Różaniec jako medytacja Ewangelii

Teraz dopiero pozwolę sobie przedstawić swoją propozycję, która nawiązuje bezpośrednio do dziedzictwa Marienfloss. Polega ona na przejściu każdej z Czterech Ewangelii w stu pięćdziesięciu krokach-dopowiedzeniach, i to dokładnie w kolejności w jakiej dana Ewangelia relacjonuje poszczególne słowa i czyny Chrystusa. Czyniąc to otrzymuje się w bardzo naturalny sposób niezwykle gęstą i pożywną syntezę każdej z nich.

Jeśli komuś z Was takie czy inne sformułowanie wyda się niezbyt szczęśliwe i ma propozycję ulepszenia lub zastąpienia czymś innym – to zapraszam go serdecznie do współpracy. Być może wtedy właśnie wspólnie dojdziemy do dojrzałej wersji, która z czasem będzie mogła upowszechnić się w całym Kościele Chrystusowym, przekraczając nawet granice Kościoła rzymsko-katolickiego ¹⁴...

Pragnę też od razu zastrzec się, że moja propozycja nie zmierza w żadnym wypadku w kierunku zastąpienia tradycyjnego Różańca jakąś nową, bardziej wyrafinowaną formą, ponieważ nie w każdej sytuacji będzie ją można stosować. Osoby jadące zatłoczonym autobusem, prowadzące samochód czy też obłożnie chore z pewnością nie będą mogły modlić

się w taki sposób, chyba, że zdołają zapamiętać wszystkie 150 dopowiedzeń. Niemniej każda wspólnota parafialna i rodzinna może podjąć ryzyko wypróbowania różańca biblijnego dostosowując go ewentualnie do swoich potrzeb.

I jeszcze jedno: *Pozdrowienie Anielskie* zamieściłem o obu wersjach; obok wersji tradycyjnej *Zdrowaś Mario* zamieściłem też tytułem informacji tekst odmawiany przez niektóre francuskojęzyczne wspólnoty Odnowy w Duchu Świętym. Tekst ten tłumaczy prawie dosłownie z oryginału zwroty zapisane w odpowiednich miejscach łukaszej Ewangelii i zaczyna się od *Raduj się, Miriam, łaską przepelniona* ¹⁵. Czyniąc to nie chcę bynajmniej „poprawiać” uświęconej tradycją i znanej nam wszystkim staropolskiej wersji. Powodowała mną jedynie obserwacja faktu, iż wiele osób nie jest w stanie przełamać rutyny przy odmawianiu kolejnych „zdrawasiek” i zaczyna łąpać się na tym, że je bezmyślnie „klepie”. Dostarczenie im jakiejś alternatywnej wersji może im pomóc przezwyciężyć uczucie znużenia i monotonii, które niemal zawsze daje o sobie znać przynajmniej na początku praktykowania modlitwy różańcowej.

Różaniec albo będzie kontemplacją Ewangelii, albo też zdegeneruje się do jakiejś niechrześcijańskiej mantry, rytmicznego acz bezmyślnego recytowania magicznych zaklęć. List papieski mówi o tym niezwykle wyraźnie:

Różaniec, właśnie wychodząc z doświadczenia Maryi, *jest modlitwą wyraźnie kontemplacyjną*. Pozbawiony tego wymiaru, okazałby się wyzuty ze swej natury, jak podkreślał Paweł VI: « Jeśli brak kontemplacji, różaniec upodabnia się do ciała bez duszy i zachodzi niebezpieczeństwo, że odmawianie stanie się bezmyślnym powtarzaniem formuł, oraz że będzie w sprzeczności z upomnieniem Chrystusa, który powiedział: ‘Na modlitwie nie bądźcie gadatliwi jak poganie. Oni myślą, że przez wzgląd na swe wielomówstwo będą wysłuchani’ (Mt 6, 7). Różaniec bowiem z natury swej wymaga odmawiania w rytmie spokojnej modlitwy i powolnej refleksji, by przez to modlący się łatwiej oddał się kontemplacji tajemnic życia Chrystusa, rozważanych jakby sercem Tej, która ze wszystkich była najbliższa Panu, i by otwarte zostały niezgłębione tych tajemnic bogactwa ». (12)

(...)W przeciwnym razie zachodziłoby niebezpieczeństwo, że różaniec nie tylko nie przyniesie pożądanych skutków duchowych, ale dojdzie nawet do takiej sytuacji, że koronkę, na której zazwyczaj się go odmawia, będzie się traktować na równi z jakimś amuletem czy przedmiotem magicznym, co byłoby radykalnym wypaczeniem jego znaczenia i funkcji. (28)

Proponując to, co proponuję pragnę zbliżyć się możliwie jak najbardziej do ideału, na który wskazuje *Rosarium Virginis Mariae*. Różaniec biblijny i jego dalsze losy składam w ręce bł. Dominika z Prus, naszego wielkiego, choć tak mało nam znanego Rodaka: *Błogosławiony Dominiku, módl się za nas wszystkich, którzy staramy się iść Twoimi śladami w zgłębianiu ewangelicznych tajemnic! Módl się, aby ten Rok Różańca Świętego wprowadził nas na drogę, na którą Ty wstąpiłeś sześć wieków temu! Amen.*

Jacek Świątki

PRZYPISY:

¹ Otóż dominikanin Wilhelm de Nubruk w 1253 roku przysłała następującą informację z podróży do krainy Tatarów: „Oni także noszą sznury modlitewne, tak jak my”. Owszem, pobożni muzułmanie mają zwyczaj wielokrotnego wypowiedzienia imienia Allacha ... Podobne sznury nie są też obce pewnym tradycjom buddyjskim. Chrześcijańscy misjonarze odkrywali je, nie bez zdumienia, w Indiach i w Japonii nie tylko wśród mnichów buddyjskich, ale także wśród tamtejszych władców.

² „Kto nie może odmawiać psalmów, powinien odmawiać *Pater Noster* – *Ojciec Nasz*”

³ Warto odnotować, że wyrobem sznurów modlitewnych zajmowały się odrębne cechy rzemieślnicze. Do dzisiaj w niektórych zachodnioeuropejskich miastach zachowały się uliczki i zaułki o nazwie „Paternoster”, obok „Szewskiej”, „Garbarskiej” itp.

⁴ Nie był to jednak absolutnie taki Różaniec, jaki znamy obecnie! Legendę o tym, że sama Maryja objawiła św. Dominikowi tę modlitwę pochodzi od bł. Alana de Rupe, dominikanina żyjącego ok. 250 lat po św. Dominiku.

⁵ Stąd też wziął się zwyczaj rozpoczynania modlitwy różańcowej trzema *Ave Maria*...

⁶ Warto wspomnieć tu, że gdy umierający książę Karol wezwał do siebie św. Joannę d'Arc, ta bez wahania oświadczyła mu, że wyzdrowieje „o ile tylko pojedna się ze swoją świętą małżonką Małgorzatą”. Karol jednak nawet w takiej chwili się na to nie zdecydował i w parę dni potem umarł.

⁷ Obecnie Marienfloss jest jedynie ruiną. W odrestaurowanej kapliczce odbywają się jednak regularnie nabożeństwa różańcowe. Papież Jan Paweł II podczas spotkania z duchowieństwem w lotaryńskiej katedrze w Metz (1988) zapytał jednak wszystkich zebranych o... proboszcza Marienfloss! Wtedy powstał bardzo zażenowany proboszcz z Sierck-les-Bains i powiedział, że to na terenie jego parafii znajdują się resztki opactwa Marienfloss, ale on sam takiego tytułu nie posiada. Ojciec Święty bardzo się ucieszył i wzruszył widząc go; udzielił mu też specjalnego błogosławieństwa.

⁸ Dominik, który opisał swoją duchową autobiografię w dziele *Liber duorum experientiarum*, uważał się za Polaka. Także amerykańska Wielka Encyklopedia Katolicka wyraźnie stwierdza, że był on Polakiem.

⁹ Bł. Alanus, jako dominikanin, idąc za naukami swego wielkiego współbrata, św. Tomasza z Akwinu, zdecydowanie odrzucał naukę o wzięciu Maryi do nieba z ciałem i duszą, którą już wówczas głosili franciszkanie... Kościół ogłosił dogmat o Wniebowzięciu Matki Bożej dopiero w 1950 roku.

¹⁰ Na początku XIX wieku grupa jezuitów badających historię Różańca św. zwana *bolandystami* jednoznacznie odrzuciła wiarygodność większości twierdzeń bł. Alanusa: były to po prostu głoszone w zbożnym celu „pobożne kłamstwa”, jakich skądinąd w średniowieczu nie brakowało...

¹¹ W Polsce zachowały się jedynie na Śląsku dzięki współobecności niemieckojęzycznej tradycji katolickiej.

¹² Tak więc paradoksalnie dwa „smutki” Maryi (miecz boleści zapowiedziany Jej w czasie Ofiarowania i Odnalezienia) stały się nagle „tajemnicami radosnymi”!

¹³ Papież Jan Paweł II wielokrotnie podkreśla wpływ św. Ludwika Grignon de Montfort na swoją duchowość, łącznie z przybraną przez niego maryjną dewizą „Totus tuus”.

¹⁴ Warto w tym miejscu zauważyć, że niektóre kościoły protestanckie bardzo przychylnie przyjęły papieski list...

¹⁵ Po grecku „chaire kecharitomene Mariam”. Sęk w tym, że starożytni Grecy pozdrawiali się właśnie przez „raduj się” – „chaire”, toteż pierwsi czytelnicy Ewangelii nie szczególnego w tym słowie nie dostrzegali. Tymczasem Żydzi zwykli pozdrawiać się słowami „pokój tobie” – „shalom” i tak na ogół pozdrowienia oddawane są w Ewangeliach. „Raduj się” nie jest zatem banalnym pozdrowieniem – nawiązuje bowiem do używanego przez proroków zwrotu „Raduj się, Jeruzalem” (hebr. *Gili Yerushalaim*) z powodu Boga, który idzie do ciebie i przebywa w tobie (por. Sof 3,14, Zch 9,9).

mateusz.pl/

RÓŻANIEC BIBLIJNY

Różaniec Ewangelii wg św. Mateusza

Zdrowaś Mario, łaskiś pełna, Pan z Tobą. Błogosławionaś Ty między niewiastami i błogosławiony owoc żywota Twego, Jezus, ...

1. który jest Mesjaszem, synem Dawidowym oczekiwanym przez wszystkie pokolenia Izraela
2. którego Matka została brzemienna z Ducha Świętego
3. którego Imię znaczy „Pan zbawia”, bo On wybawia lud z grzechów
4. który się począł i narodził z dziewiczej Matki zgodnie z zapowiedziami proroków
5. który się narodził w Betlejem judzkim zgodnie z zapowiedziami proroków
6. któremu mędrcy przybyli ze Wschodu oddali hołd i złożyli w darze mirrę, kadzidło i złoto
7. którego przeląkł się król Herod i chciał Go zabić
8. zamiast którego zostały zabite niewinne niemowlęta
9. który wraz z Józefem i Maryją musiał się chronić przed Herodem w Egipcie
10. którego wezwał Bóg z Egiptu do miasta Nazaret w Galilei zgodnie z zapowiedzią proroków

Święta Mario, Matko Boża, módl się za nami, grzesznymi, teraz i w godzinie śmierci naszej. Amen.

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu, jak było na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen

Raduj się, Miriam, łaską przepelniona: Pan jest z Tobą! Jesteś błogosławiona między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona, Jezus, ...

11. którego przyście zapowiadał Jan Chrzciciel
12. który chrzci nas Duchem Świętym
13. który przykazał Janowi, by ten ochrzcił Go w Jordanie
14. na którego zstąpił Duch Boży w postaci gołębic i spoczął na nim
15. o którym Ojciec zaświadczył „Ten jest Syn mój miły, w którym sobie upodobałem”
16. który pościł na pustyni przez czterdzieści dni i czterdzieści nocy
17. który był trzykrotnie kuszony przez diabła
18. który wzywa nas do nawrócenia, bo bliskie jest Królestwo Boże
19. który powołał swych pierwszych uczniów spośród rybaków
20. który uzdrawiał wszelką chorobę i wszelką niemoc wśród ludu

Święta Mario, Matko Boża, módl się za nami, dziećmi Twymi, teraz i w godzinie śmierci naszej. Amen.

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu, jak było na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

21. którego błogosławieństwa wskazują nam drogę zbawienia
22. który wzywa nas, abyśmy byli światłością świata i solą ziemi
23. który nie przyszedł, aby rozwiązać Prawo i Proroków, ale by je wypełnić
24. który wzywa nas, by nasza sprawiedliwość była większa od sprawiedliwości faryzeuszy i uczonych w Piśmie
25. który pojednanie się z braćmi przedkłada nad ofiary składane Bogu
26. który wzywa nas, by nasza mowa była tak-tak, nie-nie
27. który uczy nas miłości nieprzyjaciół
28. który wzywa nas, byśmy byli tak doskonali, jak doskonały jest Ojciec w niebie
29. który wzywa nas do jałmużny, modlitwy i postu w szczerości serca
30. który nauczył nas modlić się do Boga „Ojcze nasz”
31. który wzywa nas, byśmy gromadzili sobie skarby w niebie
32. który uzdrawia nasze spojrzenie
33. który wzywa nas do służenia jednemu tylko Panu i do całkowitego zdania się na Jego Opatrzność
34. który przestrzega nas przed osądzaniem braci
35. który wzywa nas do ufnych i wytrwałych prośb do Boga

36. który wzywa nas do wchodzenia przez ciasną bramę wiodącą do życia
37. który ostrzega nas przed fałszywymi prorokami rodzącymi złe owoce
38. który objawia nam, że tylko ten, kto słucha Jego Słowa wejdzie do Królestwa Bożego
39. który uczy nas budować na skale swojego Słowa
40. który nauczał, jak ten kto ma moc, a nie jak uczeni w Piśmie

41. który uzdrowił trędowatego z powodu jego wiary
42. który uzdrowił sługę rzymskiego setnika z powodu jego wiary
43. który uzdrowił z gorączki złożoną niemocą teściową Piotra
44. który wziął na siebie nasze niemoce i poniósł nasze choroby
45. który żąda od nas radykalnego pójścia za Nim
46. który uciszył burzę na morzu
47. który wyrzucił demony z dwóch opętanych Gadareńczyków
48. który odpuścił grzechy paralitykowi i uzdrowił go z powodu wiary tych, którzy go przynieśli
49. który powołał celnika Mateusza
50. który nie przyszedł by wzywać sprawiedliwych, ale grzeszników

51. który jest naszym Oblubieńcem
52. którego nauka jest jak młode wino rozsadzające stare bukłaki
53. który uzdrowił niewiastę cierpiącą od dwunastu lat na krwotok, gdy tylko dotknęła się Jego szaty
54. który wskrzesił córeczkę przełożonego synagogi
55. który uzdrowił dwóch ślepców z powodu ich wiary
56. który wypędził demona z niemego
57. który lituje się nad utrudzonym i opuszczonym ludem, gdy jest jak owce bez pasterza
58. który posłał dwunastu Apostołów, aby uzdrawiali chorych, wskrzeszali umarłych, oczyszczali trędowatych, wyganiaли demony i głosili radosną nowinę o Królestwie Bożym
59. który wzywa nas, byśmy nie bali się tych co tylko ciało mogą zabić, lecz duszy zabić nie mogą
60. który wzywa nas, byśmy wyznali Go przed ludźmi, by On mógł nas wyznać przed Bogiem

61. który objawia nam, że kto stara się zachować swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie dla Niego – zachowa je
62. którego cuda i znaki są dla nas wezwaniem do nawrócenia i pokuty
63. którego Mądrość jest ukryta przed mądrymi i roztroprnymi, a objawia się prostaczkom
64. który wzywa wszystkich utrudzonych i obciążonych, by przyszli do Niego i odpoczęli w Nim
65. którego jarzmo jest słodkie, a brzemień – lekkie
66. który chce od nas miłosierdzia, a nie ofiary
67. który jest Panem szabatu
68. który uzdrowił w szabat człowieka z uschlą ręką
69. który jest zapowiadany przez proroka Izajasza Sługą Pańskim
70. który zadaje szatanowi ostateczną klęskę

71. który ostrzega nas przed bluźnierstwem przeciw Duchowi Świętemu
72. który ostrzega nas przed każdym bezużytecznym słowem

73. który ostrzega nas przed żądaniem nowych znaków i cudów, innych od znaku Jego zmartwychwstania
74. który ostrzega nas przed zgubnymi konsekwencjami powierzchownego nawrócenia
75. który objawia, że kto czyni wolę Jego Ojca jest Jego bratem, siostrą i matką
76. który jest siewcą Słowa Bożego
77. który wzywa nas, byśmy byli dobrą glebą wydającą plon stokrotny
78. którego Królestwo wyrasta z ziarna małego jak ziarno gorczycy, ale wyrasta na potężne drzewo dające schronienie
79. którego Królestwo podobne jest do drogocennej perły
80. który obiecuje, że sprawiedliwi zajaśnieją jak słońce w Królestwie Jego Ojca, a niesprawiedliwi będą precz wyrzuceni

81. w którego zwątpili Jego krewni i sąsiedzi, tak że nie mógł czynić pośród nich żadnych cudów z powodu ich niewiary
82. którego mękę poprzedziła męczeńska śmierć Jana Chrzciciela
83. który dwakroć rozmnożył chleb na pustyni
84. który chodził po morzu i pozwolił Piotrowi chodzić po falach
85. który objawił, że nie to, co wchodzi do ust, kała człowieka, ale to co wychodzi z jego ust i serca
86. który uzdrowił córkę niewiasty kananejskiej, choć był posłany tylko do zaginionych owiec z domu Izraela
87. który ostrzega nas przed kwasem nauki faryzeuszów i saduceuszów
88. którego Piotr wyznał słowami „Tyś jest Mesjasz, Syn Boga Żywego”
89. który dał Piotrowi klucze swojego Królestwa
90. który wzywa nas, byśmy się zaparli samych siebie, brali swoje krzyże i szli za Nim

91. który przemienił się przed uczniami na górze
92. któremu Mojżesz i Eliasz dają świadectwo
93. o którym Ojciec zaświadczył „Ten jest Syn mój umiłowany, którego sobie upodobałem: Jego słuchajcie!”
94. który uczy nas wyrzucać złe duchy modlitwą i postem
95. który jest jedynym Panem przyobiecanego nam Królestwa
96. który uczy nas, że jeśli nie staniemy się jak dzieci, nie wejdziemy do Królestwa Bożego
97. który wzywa nas, byśmy odrzucili wszelkie zgorszenia i przeszkody w drodze do Boga
98. który przyszedł po to, by zbawić to, co zginęło
99. który uczy nas upominania naszych bliźnich z miłością i nieustannego przebaczenia im
100.   który jest tam, gdzie dwoje albo troje są zgromadzeni w Jego Imię

101.   który uczy nas nierozzerwalności małżeństwa, zgodnie z wolą Stwórcy
102.   który objawia nam, że niektórzy z nas są powołani do dziewictwa z względu na Królestwo Boże
103.   który objawia nam, że królestwo Boże należy do dzieci
104.   który objawia nam, że bogacz z trudnością wejdzie do Królestwa Niebios
105.   który obiecuje, że każdy kto by opuścił domy, albo braci, albo siostry, albo ojca, albo matkę, albo dzieci albo rolę dla Jego imienia, stokroć tyle otrzyma i odziedziczy życie wieczne

106. który każdemu pracownikowi Winnicy Pańskiej daje tę samą nagrodę, nie ze względu na zasługi, a ze względu na swe miłosierdzie
107. który uczy, że jeśli ktoś z nas chciałby być wielki, powinien wszystkim służyć
108. który nie przyszedł po to, aby Mu służyli, lecz aby służyć i dać życie swoje na okup za wielu
109. który pokornie wjechał do Jerozolimy na oślicy, zgodnie z zapowiedzią proroków
110. któremu oddały hołd małe dzieci, zgodnie ze słowami psalmisty
111. który przewrócił stragany kupczących w świątyni, a uzdrowił siedzących tam ślepych i chromych
112. który przeklął nieurodzajne drzewo figowe
113. który uczy, że cokolwiek byśmy prosili na modlitwie z wiarą – otrzymamy to
114. który objawił, że celnicy i nierządnicę wyprzedzają arcykapłanów, starszyznę Izraela i faryzeuszy w drodze do Królestwa Bożego
115. który jest kamieniem węgielnym, który odrzucili budujący
116. który zaprasza wszystkich, którzy słyszą głos Jego, na ucztę weselną w królestwie Ojca
117. który uczy nas, byśmy wszystko oddawali Bogu, którego obraz i imię są wyrzeźbione w naszych sercach
118. który objawia, że nasz Bóg nie jest Bogiem umarłych, lecz żywych
119. który nieustannie głosi miłość Boga i bliźniego
120. którego jedynym orędziem jest sprawiedliwość, miłosierdzie i wierność Bożemu przymierzemu
121. który zapowiedział zburzenie świątyni jerozolimskiej i swoje nadejście w chwale
122. który wzywa nas do czujności, bo nie znamy dnia, ani godziny
123. który wzywa nas do śmiałego używania powierzonych nam talentów dla wzrostu Królestwa Bożego
124. który objawia, że to co uczyniliśmy jednemu z najmniejszych pośród nas, Jemu to uczyniliśmy
125. którego namaściła na mękę, śmierć i pogrzeb miłująca go niewiasta
126. którego wydał Judasz Iskariota za trzydzieści srebrników
127. który w Wieczerniku przemienił chleb w swoje Ciało, a wino w swoją Krew
128. który trwożył się i smucił modląc się w ogrodzie Getsemani, a którego uczniowie nie mogli nawet godziny czuwać razem z Nim
129. który prosił Ojca, aby zabrał od Niego kielich męki, ale który przyjął Jego wolę
130. który wzywa nas, byśmy się modlili i czuwali, aby nie ulec pokusie
131. który został zdradzony przez pocałunek Judasza
132. którego Piotr trzykroć się zaparł
133. który został skazany przez Sanhedryn na śmierć, gdy wyznał otwarcie swą mesjańską godność
134. którego opluwali, policzkowali i bili pięściami słudzy arcykapłana
135. którego nie potępił namiestnik rzymski, ale którym wzgardził Jego własny naród
136. którego koronę upleciono z cierni, a berło zrobiono z trzciny
137. którego ukrzyżowano między dwoma złoczyńcami, urągano i pojono winem z żółcią

138. który w godzinę śmierci wołał „Boże mój, Boże, czemuś mnie opuścić”?
139. po śmierci którego zasłona świątyni rozdarła się na dwoje, ziemia się zatrzęsła, skały popękały, a zmarli święci powstałi z grobów i weszli do świętego miasta
140. którego grób opieczętowano i postawiono przed nim strażę

141. który zmartwychwstał pierwszego dnia tygodnia
142. którego grób odwalił Anioł Pański, tak że strażników ogarnęło przerażenie
143. którego zmartwychwstanie anioł oznajmił niewiastom, które przyszły do grobu
144. który ukazał się niewiastom, gdy biegły ogłosić radosną nowinę uczniom
145. którego zmartwychwstaniu przekupieni strażnicy kłamliwie zaprzeczali
146. który polecił uczniom udać się do Galilei i tam ukazał im się
147. któremu dana jest wszelka moc na niebie i na ziemi
148. który przykazał uczniom nauczać wszystkie narody chrzcząc je w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego
149. którego Matka została wzięta do nieba i ukoronowana na królową nieba i ziemi
150. który jest z nami po wszystkie dni, aż do skończenia świata

---

RÓŻANIEC BIBLIJNY

Różaniec Ewangelii wg św. Marka

Zdrowaś Mario, łaskiś pełna, Pan z Tobą. Błogosławionaś Ty między niewiastami i błogosławiony owoc żywota Twego, Jezus, ...

1. którego zapowiadał Jan Chrzciciel głosząc chrzest nawrócenia na odpuszczenie grzechów
2. który chrzci nas Duchem Świętym
3. który został ochrzczony przez Jana w Jordanie
4. na którego zstąpił Duch Święty w postaci gołębicy i nad którym rozległ się głos z nieba „Tyś jest Syn mój umiłowany, w którym sobie upodobałem”
5. który czterdzieści dni przebywał na pustyni i był tam kuszony przez diabła
6. który objawia nam, że wypełnił się czas, i że przybliżyło się Królestwo Boże
7. który wzywa nas do nawrócenia i do zawierzenia Jego Ewangelii
8. który powołał pierwszych uczniów spośród rybaków
9. który nauczał jak mający moc, a nie jak uczeni w Piśmie
10. który głosił Dobrą Nowinę o Królestwie w całej Galilei i wypędzał złe duchy

Święta Mario, Matko Boża, módl się za nami, grzesznymi, teraz i w godzinie śmierci naszej. Amen.

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu, jak było na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen

Raduj się, Miriam, łaską przepelniona: Pan jest z Tobą! Jesteś błogosławiona między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona, Jezus, ...

11. który w synagodze wypędził z opętanego ducha nieczystego
12. który uzdrowił z gorączki teściową Szymona Piotra
13. który uzdrowił trędowatego ze względu na jego wiarę
14. który odpuścił grzechy paralitykowi i uzdrowił go ze względu na wiarę tych, którzy go do Niego przynieśli
15. który powołał na ucznia Lewiego, syna Alfeusza, gdy ten siedział przy cie
16. który nie przyszedł wzywać do nawrócenia sprawiedliwych, ale grzeszników
17. który jest naszym Oblubieńcem
18. którego nauka jest jak młode wino rozsadzające stare bukłaki
19. który pozwolił w szabat rwać kłosy swym uczniom
20. który jest Panem szabat

Święta Mario, Matko Boża, módl się za nami, dziećmi Twymi, teraz i w godzinie śmierci naszej. Amen.

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu, jak było na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

21. który w szabat uzdrowił człowieka z uschtą ręką
22. do którego ściągają zewsząd wielkie tłumy, słysząc o wszystkim, co czyni
23. który na górze powołał dwunastu Apostołów, aby zwiastowali Ewangelię i dał im moc wypędzania złych duchów
24. o którym nawet demony składały świadectwo, że jest Synem Bożym, a którego krewni uważali, że odszedł od zmysłów
25. który przestrzega nas przed grzechem przeciwko Duchowi Świętemu
26. który objawia, że kto czyni wolę Bożą, ten jest Jego bratem, siostrą i matką
27. który jest siewcą Słowa Bożego
28. który wzywa nas do uważnego słuchania Jego słów i przyłgnięcia do nich
29. który wzywa nas, byśmy byli dobrą glebą przynoszącą owoc stukrotny
30. który powierzył Apostołom tajemnicę królestwa Bożego

31. który uczy, że Królestwo Boże, choć jest obecnie ukryte, będzie ujawnione
32. który uczy, że Królestwo Boże wzrasta niedostrzegalnie jak zasiane ziarno w glebie
33. który uczy, że Królestwo Boże wyrasta niczym potężne drzewo, choć zasiane jest jako najmniejsze z ziaren

34. który nauczał o Królestwie w przypowieściach, a uczniom tłumaczył je
35. który uciszył burzę na morzu
36. który wzywa nas do pokonywania strachu przez wiarę
37. który wygnał legion złych duchów z opętanego Gerazeńczyka
38. o którym uzdrowiony Gerazeńczyk świadczył w pogańskim Dekapolu
39. który uzdrowił niewiastę od dwunastu lat cierpiącą na krwotok gdy tylko dotknęła się Jego szaty
40. który wskrzesił z martwych dwunastoletnią córeczkę Jaira

41. którym wzgardzono w Jego rodzinnym Nazarecie
42. którego męka i śmierć zostały poprzedzone męczeńską śmiercią Jana Chrzciciela
43. który wysłał dwunastu, by wzywali do nawrócenia, wyganiaли złe duchy i uzdrawiali chorych przez namaszczenie olejem
44. którzy utrudzonym misją Apostołom nakazał odpoczynek
45. który litował się nad ludem, ponieważ był jak owce bez pasterza, i uczył go
46. który rozmnożył na pustkowiu pięć chlebów i dwie ryby, tak że nasyciło się pięć tysięcy mężów i zebrano dwanaście koszy ułomków
47. który nocą odchodził na górę, by się modlić
48. który przybył nocą do łodzi uczniów krocząc po morzu
49. który nieustannie mówi nam: „Ufajcie, jam jest, nie bójcie się”
50. który jest nowym Mojżeszem przeprowadzającym swój lud przez morze i żywiącym go manną na pustyni

51. który uzdrowiał wszystkich, którzy dotykali się z wiarą kraju Jego szaty
52. który przypomina nam, że Boga nie można czcić jedynie wargami, gdy nasze serca są z dala od Niego
53. który ostrzega nas przed unieważnianiem Słowa Bożego poprzez nasze własne tradycje
54. który uczy nas, że nie to, co z zewnątrz wchodzi do człowieka, kła go, a tylko to, co wychodzi z jego wnętrza
55. który wypędził demona z córki Syrofenicjanki uznając racje pogańskiej kobiety
56. który uzdrowił głuchoniemego wkładając swe palce w uszy jego i dotykając swą śliną jego języka
57. który rozmnożył na pustkowiu siedem chlebów, tak że nasyciło się cztery tysiące mężów i zebrano siedem koszy ułomków
58. który odmawia czynienia innych cudów i znaków jak te, które już uczynił
59. który ostrzega nas przed kwasem faryzeuszy i przed kwasem Heroda
60. który wzywa nas, byśmy sercem przenikali sens cudów i znaków, które On nam czyni

61. który uzdrowił niewidomego przez dotknięcie śliną jego oczu i położenie na nich rąk swoich
62. który pyta nas, za kogo Go uważamy
63. w którym Piotr wyznał oczekiwanego przez Izrael Mesjasza
64. który otwarcie zapowiadał uczniom swoją mękę, śmierć i zmartwychwstanie
65. który wzywa nas, byśmy nie myśleli o tym, co ludzkie, a o tym, co Boże
66. który wzywa nas do zaparcia się samego siebie, dźwigania swego krzyża i naśladowania Go

67. który objawia nam, że jeśli ktoś chce zachować swe życie, straci je, a kto straci je dla Niego i Ewangelii, zachowa je
68. który objawia, że wartość każdego z nas znacznie przekracza wartość tego świata
69. który ostrzega nas, że jeśli teraz będziemy się Go wstydzić przed ludźmi, to On też będzie się nas wstydził, gdy ponownie przyjdzie z aniołami w chwale Ojca
70. który obiecuje, że niektórzy z nas nie ujrzą śmierci, zanim nie ujrzą Królestwa Bożego nadchodzącego w mocy

71. który przemienił się na górze przed Piotrem, Jakubem i Janem, tak, że Jego szaty stały się lśniąco białe
72. z którym rozmawiali Mojżesz i Eliaz
73. o którym Ojciec dał świadectwo przemawiając z obłoku: „To jest Syn mój umiłowany, Jego słuchajcie”
74. który uzdrowił epileptyka z powodu wiary jego ojca
75. który objawia nam, że dla wierzącego wszystko jest możliwe
76. który uczy nas jak wypędzać złe duchy przez modlitwę i przez post
77. który wymaga, by pierwszy spośród nas był jak ostatni sługa wszystkich
78. który objawia, że kto przyjmuje małe dziecko w Jego imieniu, Jego przyjmuje, a kto przyjmuje Jego, przyjmuje Tego, który Go posłał
79. który objawia, że kto nie jest przeciwko Niemu, jest z Nim
80. który obiecuje, że jeśli napoimy kogoś kubkiem wody w imię tego, że należy do Niego, nie utracimy swojej zapłaty

81. który uczy nas nierozzerwalności małżeństwa, zgodnie z wolą Stwórcy
82. który objawia, że Królestwo Boże należy do tych, co są podobni do małych dzieci
83. który przestrzega nas przed stawianiem przeszkód wierze maluczkich
84. który uczy nas, że dla wejścia do Królestwa Bożego warto poświęcić nawet rękę, nogę lub oko
85. który wzywa nas, abyśmy mieli w sobie sól i zachowywali pokój między sobą
86. który patrzy z miłością na tych, którzy od młodości strzegą przykazań Bożych
87. który przestrzega nas, że tym, którzy pokładają nadzieję w bogactwach, trudno będzie wejść do królestwa Bożego
88. którzy objawia nam, że sami zbawić się nie możemy, a tylko dla Boga jest to możliwe
89. który obiecuje, że każdy kto by opuścił domy, albo braci, albo siostry, albo ojca, albo matkę, albo dzieci albo rolę dla Niego i dla Ewangelii, stokroć tyle otrzyma i odziedziczy życie wieczne
90. który objawia, że wielu pierwszych będzie ostatnimi, a ostatnich, pierwszymi

91. który obiecuje wiernym uczniom, że będą pić kielich, który On pije i będą ochrzczeni chrztem, którym On jest chrzczony
92. który objawia, że prawdziwa wielkość polega na służeniu innym
93. który nie przyszedł, aby Mu służyli, ale aby służyć i oddać swe życie na okup za wielu
94. który uzdrowił niewidomego Bartymeusza ze względu na jego wiarę
95. który jest zapowiedzianym Synem dawidowym przynoszącym w darze mesjańskie Królestwo
96. który wjechał do Jerozolimy na osiołku, zgodnie z Pismem
97. który jest zapowiadany w psalmach Błogosławionym przychodzącym w imię Pańskie
98. przed którym rozścielano szaty i rzucano gałęzie drzew polnych

99. który przeklął nieurodzajną figę, tak że uschła
100. który przegnał tych, którzy sprzedawali i kupowali w świątyni i nie pozwolił nawet, żeby ktoś choćby naczynie przeniósł przez dziedziniec świątyni
101. który uczy nas wiary pełnej mocy, tak że nawet góra na nasze słowo wzniesie się i rzuci w morze
102. który objawia nam, że spełni się wszystko o co prosimy, jeśli modlić się będziemy z wiarą
103. który wzywa nas, byśmy przed staniem do modlitwy odpuszczali innym ich przewinienia, tak aby i Ojciec w niebie mógł nam odpuścić nasze przewinienia
104. który jest umiłowanym Synem Pana winnicy Izraela
105. który jest kamieniem odrzuconym przez budujących, a który stał się kamieniem węgielnym
106. który uczy nas, byśmy oddawali wszystko Bogu, którego obraz i imię są wyrte w naszych sercach
107. który objawia nam, że przy zmartwychwstaniu będziemy jak aniołowie w niebie
108. który uczy nas, że nasz Bóg jest Bogiem żywych, a nie umarłych
109. który objawia nam, że najważniejsze jest przykazanie miłości Boga i przykazanie miłości bliźniego
110. który pochwalił uczonego w Piśmie przyznającego, że miłość Boga i bliźniego jest daleko ważniejsza od ofiar i całopaleń
111. który przestrzega nas przed pysznymi i zachłannymi, lecz z pozoru pobożnymi ludźmi
112. który objawia nam dar ubogiej wdowy, która wrzuciła do skarbnicy świątyni wszystko, co miała
113. który przepowiedział prześladowania swoich uczniów
114. który przepowiedział zburzenie świątyni jerozolimskiej
115. który zapowiedział nam swoje powtórne przyjście w chwale
116. który nas przestrzega przed fałszywymi mesjaszami i prorokami
117. który wzywa nas do czujności w obliczu wydarzeń ostatecznych
118. który przed swoją męką i śmiercią został namaszczony przez pobożną niewiastę w domu Szymona trędowatego
119. którego Judasz Iskariota postanowił wydać arcykapłanom i uczonym w Piśmie
120. którego Pascha wybawia nas z niewoli grzechu
121. który przemienił chleb w swoje Ciało, a wino – w swoją Krew
122. którego Krew jest krwią Nowego Przymierza
123. który zapowiedział uczniom, że w godzinie Jego męki zdradzą Go i opuszczą
124. który prosił Ojca, aby zabrał od niego kielich męki i śmierci, ale nie sprzeciwił się Jego woli
125. którego uczniowie nie byli w stanie nawet godziny czuwać razem z nim w Ogrójcu
126. który wzywa nas do czujności i modlitwy wobec czekających nas pokus
127. który został zdradzony przez pocałunek Judasza
128. którego, niczym zbójcę, pojmała zgraja z mieczami i kijami nastana przez arcykapłanów i uczonych w Piśmie

129. który złożył prawdziwe świadectwo o swej mesjańskiej godności przed żydowskim Sanhedrynem i które zostało uznane za bluźnierstwo
130. którego Piotr trzykroć się zaparł
131. który był przed sądem Piłata jak pokorny baranek prowadzony na rzeź, i który nie otworzył ust swoich
132. który w miejsce Barabasa został ubiczowany i wydany na ukrzyżowanie
133. którego żołnierze oblekli w purpurę, ukoronowali koroną cierniową, bili po głowie, opluwali i naigrawali się z niego
134. którego krzyż przymuszony był nieść Szymon z Cyreny
135. którego ukrzyżowano pomiędzy dwoma złoczyńcami i napojono octem, zgodnie z Pismem
136. którego przechodzący prowokowali do zstąpienia z krzyża
137. który w swej słabości wołał do Ojca: „Boże mój, Boże, czemuś mnie opuścił? „
138. w chwili śmierci którego zasłona świątyni rozdarła się na dwoje
139. którego rzymski setnik uznał za Syna Bożego widząc jak umiera
140. którego pochował w grobowcu wykutym w skale wierny uczeń – Józef z Arymatei
141. który zmartwychwstał pierwszego dnia tygodnia
142. którego zmartwychwstanie anioł oznajmił niewiastom, które przyszły do grobu
143. który ukazał się Marii Magdalenie, by ta przekazała radosną nowinę uczniom
144. który ukazał się dwóm uczniom idącym do wsi
145. którego uczniowie nie uwierzyli świadkom Jego zmartwychwstania
146. który ukazał się Apostołom i ganił ich niewiarę i zatwardziałość serca
147. który wezwał uczniów, by szli na cały świat i głosili Ewangelię wszelkiemu stworzeniu
148. który obiecał, że przepowiadaniu Ewangelii będą towarzyszyć znaki
149. który został wzięty w górę do nieba i zasiadł po prawicy Ojca
150. którego Matka została wzięta do nieba i ukoronowana na królową nieba i ziemi

Różaniec Ewangelii wg św. Łukasza

Zdrowaś Mario, łaskiś pełna, Pan z Tobą. Błogosłownaś Ty między niewiastami i błogosławiony owoc żywota Twego, Jezus, ...

1. którego przyjście na świat poprzedziło przyjście Jana Chrzciciela
2. którego poczęła Miriam z Nazaretu, gdy na anielskie zwiastowanie odpowiedziała „Niech mi się stanie według Słowa Twego”
3. którego poczęcie potwierdziła Elżbieta witając Maryję jako Matkę swego Pana.
4. którego mesjańskie Królestwo wyśpiewała Maryja w hymnie pochwalnym
5. który narodził się w Betlejem w czasie spisu ludności zarządzanego przez cezara Augusta

6. który urodzi się w stajni i został złożony w żłobie
7. którego narodzenie ogłosili pasterzom aniołowie
8. który został obrzezany ósmego dnia po narodzeniu zgodnie z Prawem
9. który został ofiarowany w świątyni w czterdzieści dni po narodzeniu zgodnie z Prawem
10. który jest światłem na oświecenie pogan i chwałą swego ludu Izraela

Święta Mario, Matko Boża, módl się za nami, grzesznymi, teraz i w godzinie śmierci naszej. Amen.

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu, jak było na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen

Raduj się, Miriam, łaską przepelniona: Pan jest z Tobą! Jesteś błogosławiona między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona, Jezus, ...

11. który odnalazł się w świątyni pośród nauczycieli Prawa gdy przysłuchiwał się im i zadawał pytania
12. który był posłuszny swoim Rodzicom jak Swemu Ojcu
13. którego pojawienie się wśród ludu zapowiadał Jan Chrzciciel
14. na którego zstąpił Duch Pański podczas chrztu w Jordanie
15. który pościł na pustyni przez czterdzieści dni
16. którego szatan poddał trzykrotnej próbie
17. który ogłosił swą mesjańską misję w nazaretańskiej synagodze
18. którego odrzucili bracia i sąsiedzi
19. który wyrzucał złe duchy
20. który we wszystkich miastach Izraela głosił Królestwo Boże

Święta Mario, Matko Boża, módl się za nami, dziećmi Twymi, teraz i w godzinie śmierci naszej. Amen.

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu, jak było na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen

21. który uzdrowił z gorączki teściową Piotra
22. który sprawił cudowny połów ryb
23. który powołał Piotra na rybaka ludzi
24. którego uczniowie porzucili wszystko, aby pójść za Nim
25. który uzdrowił trędowatego
26. który odpuścił grzechy paralitykowi i uzdrowił go
27. który nie przyszedł do sprawiedliwych, ale do grzeszników
28. który jest naszym Oblubieńcem

29. który jest Panem szabatu
30. który po całonocnej modlitwie powołał dwunastu Apostołów

31. który błogosławi ubogich, łaknących, płaczących i prześladowanych
32. który uczy nas miłości nieprzyjaciół
33. który przestrzega nas przed osądzaniem bliźnich
34. który wymaga, byśmy czynili to, co nam mówi
35. który uzdrowił sługę rzymskiego setnika,
36. który wskrzesił młodzieńca z Naim
37. który sprawia, że ślepi widzą, chromi chodzą, trędowaci zostają oczyszczeni, głusi słyszą,
a ubogim głoszona jest Ewangelia
38. który jest Mądrością Bożą
39. który przebaczył jawnogrzesznicy ze względu na okazaną przez nią miłość
40. któremu służyły pobożne niewiasty

41. który jest siewcą Słowa Bożego
42. którego matką i braćmi są ci, którzy słuchają Słowa Bożego i wypełniają je
43. który uciszył burzę na morzu
44. który wyrzucił legion złych duchów z opętanego Gerazeńczyka
45. który uzdrowił niewiastę cierpiącą na chroniczny upływ krwi
46. który wskrzesił jedyną córkę Jaira
47. który posłał dwunastu Apostołów, by głosili Królestwo Boże
48. który rozmnożył chleb na pustyni
49. który przykazuje nam dźwigać swój krzyż i iść za Nim
50. który przemienił się uczniom na górze

51. który uzdrowił chłopca, którym szarpał duch nieczysty
52. który stawia nam dzieci za wzór do naśladowania
53. który żąda radykalnego opowiedzenia się za Nim
54. który posyła swoich uczniów z Dobrą Nowiną niczym jagnięta między wilki
55. który dał nam moc, byśmy deptali po węzłach i skorpionach i wszelkiej potędze
nieprzyjacielskiej
56. który jest zakryty przed mądrymi i roztroprnymi, a objawia się prostaczkom
57. który podnosi nas z miłością i leczy niczym miłosierny Samarytanin
58. który dał nam za wzór Marię słuchającą z uwagą Jego Słowa, a Marcie polecił dbać tylko
o jedną najlepszą część
59. który nauczył nas zwracać się do Boga „Ojcze nasz”
60. który zachęca nas do wytrwałego upraszania Ducha Świętego

61. który ostrzega nas, że ten kto nie jest z Nim jest przeciw Niemu, a kto nie gromadzi z Nim –
ten rozprasza
62. który błogosławi tym, którzy słuchają Jego Słowa i strzegą je
63. który przepowiedział nawrócenie się narodów pogańskich zanim nawróci się Izrael
64. który polecił nam, abyśmy byli skierowani ku wnętrzu, a nie skupiali się na sprawach
zewnątrznych

65. który przestrzega nas przed kwasem faryzeuszów
66. który przestrzega nas przed wszelką chciwością
67. który wzywa nas do zaufania Opatrzności Bożej
68. który wzywa nas do czuwania w każdym czasie
69. który przyszedł, by rzucić ogień na ziemię i pragnie, by już zapłonął
70. który wzywa nas do rozpoznawania znaków czasu

71. który wzywa nas do nawrócenia i do pokuty
72. który wyprostował kobietę pochyloną przez osiemnaście lat
73. którego Królestwo podobne jest do ziarna gorczycy i do zakwasu chlebowego
74. który objawia, że do Jego Królestwa wchodzi się przez ciasną bramę
75. który ostrzega nas, że pierwsi będą ostatnimi, a ostatni – pierwszymi
76. który uzdrowił w szabat człowieka chorego na puchlinę
77. który zaprasza nas wszystkich na swoją ucztę
78. który przestrzega nas, że jeśli nie wyrzekniemy się wszystkiego, co posiadamy, nie możemy być Jego uczniami
79. który wyrusza na poszukiwanie każdej zagubionej owieczki
80. który znajduje każdą zagubioną monetę, na której jest odciśnięty obraz i podobieństwo Boże

81. który objawia niezmierną miłosierdzie Ojca dla wszystkich synów marnotrawnych
82. który wzywa nas, byśmy służyli roztropnie i gorliwie tylko jednemu Panu
83. który przestrzega nas, że jeśli odrzucimy Prawo i Proroków, to choćby nawet ktoś z umarłych powstał – też nie uwierzemy
84. który przestrzega nas przed zgorszeniem choćby jednego z maluczkich
85. który wzywa nas do przebaczenia naszym winowajcom, gdy o to proszą
86. który wzywa nas do wiary choćby tak małej jak ziarno gorczycy
87. który wzywa nas do pokory
88. który uzdrowił dziesięciu trędowatych, a tylko jeden okazał mu wdzięczność
89. który objawił nam, że Królestwo Boże nie przychodzi dostrzegalnie, i że już jest pośród nas
90. który mówi, że powinniśmy się zawsze modlić i nigdy nie ustawać

91. który ostrzega nas przed pokładaniem ufności w sobie samych i lekceważeniem innych
92. który ostrzega nas, że kto nie przyjmie Królestwa Bożego jak dziecko, ten do niego nie wejdzie
93. który ostrzega nas, że bogaczom trudno będzie wejść do Królestwa Bożego
94. który obiecuje, że kto by wszystko opuścił dla Niego, ten daleko więcej otrzyma już w czasie obecnym, a w przyszłym świecie – życie wieczne
95. który uzdrowił niewidomego żebraka w drodze do Jerycha
96. który przybył z gościną do celnika Zacheusza
97. który ostrzega nas, że każdemu co ma, będzie dane, a każdemu co nie ma, i to co ma będzie odebrane
98. który wjechał do Jerozolimy na osiołku
99. który płakał nad Jerozolimą
100. który wygonił kupców ze świątyni i nauczał w niej

101. który jest jedynym Synem Pana Winnicy
102. który jest kamieniem, który odrzucili budowniczy, a który stał się kamieniem węgielnym
103. który wzywa nas, byśmy oddali Bogu co należy do Boga
104. który objawia, że nasz Bóg nie jest Bogiem umarłych, ale żywych
105. który jest obiecany Synem Dawidowym
106. który ostrzega nas przed pychą uczonych w Piśmie
107. który dostrzegł dar ubogiej wdowy
108. który zapowiedział zburzenie świątyni
109. który obiecał nam dać usta i mądrość, której nie będą się mogli oprzeć nasi przeciwnicy
110. który obiecał, że przez wytrwałość ocalimy dusze nasze
111. którego wydał arcykapłanom jeden z Jego uczniów
112. który gorąco pragnął spożyć z uczniami wieczerzę paschalną tuż przed swoją męką
113. który obiecał, że będziemy spożywali z Nim Paschę w Królestwie Bożym
114. który przemienił chleb w Swoje Ciało, a wino w Swoją Krew
115. który nakazał uczniom, by czynili Eucharystię na Jego pamiątkę
116. którego Krew jest Krwią Nowego Przymierza
117. który nakazał nam, by ten kto jest największy wśród nas był najmniejszy, a ten kto przewodzi, był sługą wszystkich
118. który przekazał Apostołom Królestwo, tak jak Ojciec Jemu je przekazał
119. który prosi za Piotrem by nie ustała jego wiara i by ten mógł umacniać braci
120. który, zgodnie z Pismem, został policzony między przestępcami
121. który modlił się w ogrodzie Getsemani i oblewał krwawym potem
122. który prosił Ojca o oddalenie kielicha męki, ale przyjął posłusznie Jego wolę
123. który wzywa nas do modlitwy, byśmy nie wpadli w pokuszenie
124. którego zdradził pocałunek Judasza
125. który uzdrowił odcięte ucho sługi arcykapłana
126. którego Piotr zaparł się trzykrotnie
127. którego strażnicy bili po twarzy i naigrawali się z Niego
128. którego mesjańska proklamacja została uznana za bluźnierstwo
129. którego wydrwił król Herod
130. którym wzgardzili arcykapłani, starszyzna i lud, gdy przełożyli nad Niego Barabasa
131. którego Piłat wydał na śmierć pomimo, iż wiedział, że jest On niewinny
132. którego krzyż dźwigał Szymon z Cyreny
133. który pocieszał płaczące nad nim niewiasty jerozolimskie
134. który został ukrzyżowany pomiędzy dwoma złoczyńcami
135. który modlił się „Ojcze, przebac im, bo nie wiedzą co czynią”
136. który wprowadził nawracającego się łotra do raju
137. który umarł na krzyżu oddając Ducha swego w ręce Ojca
138. którego śmierci towarzyszyły ciemności i rozdarcie zasłony świątyni
139. którego sprawiedliwość uznał rzymski setnik

140. który został złożony w grobie Józefa z Arymatei
141. który zmartwychwstał w pierwszy dzień tygodnia
142. którego zmartwychwstanie ogłosił aniołowie niewiastom, które przyszły do grobu
143. który objawił się uczniom idącym do Emmaus i dał się im poznać przy łamaniu chleba
144. który objawił się Apostołom w wieczerniku i jadł z nimi
145. który otworzył umysły Apostołów, aby mogli rozumieć Pisma
146. który nakazał uczniom, by byli Jego świadkami w Jerozolimie, Samarii i aż po krańce ziemi
147. który czterdzieści dni po swoim Zmartwychwstaniu wstąpił do nieba i zasiadł po prawicy Ojca
148. który w dzień Pięćdziesiątnicy zesał nam swojego Ducha Świętego
149. którego Matka została wzięta do nieba i ukoronowana na królową nieba i ziemi
150. którego powtórnego przyjścia w chwale wszyscy z radością oczekujemy

Różaniec Ewangelii wg św. Jana

Zdrowaś Mario, łaskiś pełna, Pan z Tobą. Błogosłownaś Ty między niewiastami i błogosławiony owoc żywota Twego, Jezus, ...

1. który jest Słowem, które na początku było u Boga i przez które wszystko powstało
2. który jest naszym życiem i naszą światłością
3. którego światłość przemaga wszelkie ciemności
4. który przyszedł do swojej własności, ale swoi go nie poznali ani nie przyjęli
5. który tym, którzy go przyjmują daje moc stania się dziećmi Bożymi narodzonymi z Boga
6. który przyoblekł się w ciało i zamieszkał pośród nas
7. który daje nam oglądać swoją chwałę
8. z którego pełni bierzemy wszyscy łaskę i prawdę przewyższającą Prawo Mojżeszowe
9. który jest skierowany ku Ojcu i objawia Go nam
10. o którym Jan Chrzciel złożył prawdziwe świadectwo, że jest Synem Bożym

Święta Mario, Matko Boża, módl się za nami, grzesznymi, teraz i w godzinie śmierci naszej. Amen.

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu, jak było na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen

Raduj się, Miriam, łaską przepelniona: Pan jest z Tobą! Jesteś błogosławiona między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona, Jezus, ...

11. który jest Barankiem Bożym gładzącym grzech świata
12. na którego zstąpił z nieba Duch niczym gołąbica
13. który powołał pierwszych uczniów, aby poszli i zobaczyli, gdzie mieszka i aby pozostali u niego
14. który powołał Szymona nadając mu imię Kefas – Opoka
15. który jest Mesjaszem, o którym pisał w Prawie Mojżesz i Prorocy
16. który jest zapowiedzianą Jakubowi drabiną, poprzez którą wchodzimy do nieba
17. co do którego Jego Matka poleciła nam: „Co wam powie, czyńcie”
18. który przemienił sześć stągwi wody w wino na weselu w Kanie Galilejskiej jako pierwszy znak nadchodzącego Królestwa
19. który przegnał kupujących ze świątyni, gdyż pożerała go troska o dom Ojca
20. którego ciało jest prawdziwą świątynią Bożą, bo mieszka w nim cała pełnia bóstwa

Święta Mario, Matko Boża, módl się za nami, dziećmi Twymi, teraz i w godzinie śmierci naszej. Amen.

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu, jak było na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen

21. który sam jeden wie, co jest w człowieku
22. który objawia nam, że tylko ten, kto narodził się z wody i z Ducha może wejść do Królestwa Bożego
23. który wzywa nas do poddania się tchnieniu Ducha Świętego, pomimo że jeszcze nie wiemy dokąd nas to doprowadzi
24. który jest jedynym, który zstąpił z nieba i do niego wstąpił
25. który został wywyższony na krzyżu dla naszego zbawienia tak, jak Mojżesz wywyższył miedzianego węża na pustyni
26. który został nam dany przez miłującego nas Ojca, abyśmy nie zginęli i abyśmy mieli życie wieczne
27. który nie przyszedł, aby świat potępić, ale aby świat zbawić
28. który jest naszym Oblubieńcem, którego głos napętnia nas radością
29. który musi w nas wzrastać, a my – stawać się mniejszymi
30. który przychodzi z nieba, świadczy o tym, co tam widział i słyszał i pragnie, abyśmy mu uwierzyli
31. który głosi nam Słowa Boże, ponieważ Bóg udziela Mu Ducha bez miary
32. którego Ojciec miłuje i wszystko oddał Mu w jego ręce
33. wiara w którego daje nam życie wieczne
34. który jest dla nas źródłem wody żywej gaszącej wszelkie pragnienie i wytryskującej ku życiu wiecznemu

35. który przypomina nam, że zbawienie pochodzi od Żydów
36. który wzywa nas, byśmy oddawali cześć Bogu w Duchu i w prawdzie
37. który objawił się swą mesjańską godność kobiecie samarytańskiej, a ta uwierzyła w niego i głosiła o nim świadectwo
38. którego pokarmem jest pełnić wolę Tego, który go posłał i dokonywać dzieł Jego
39. który posyła na swoje pole zarówno siewców jak i żniwiarzy
40. który uzdrowił syna dworzanina, ponieważ ten uwierzył słowu: „Idź, syn twój żyje”

41. za którym szło mnóstwo ludu, bo widzieli cuda, które czynił na chorych
42. który rozmnożył na pustkowiu pięć chlebów i dwie ryby dla pięciu tysięcy mężów, tak że pozostało jeszcze dwanaście koszów ułomków
43. którego lud chciał porwać i uczynić królem, ale On skrył się przed nim
44. który przyszedł do łodzi uczniów krocząc po morzu
45. który jest chlebem żywym, który zstąpił z nieba i daje życie światu
46. do którego kto przychodzi, ten łaknąć nie będzie, a w którego kto wierzy, ten pragnąć nie będzie
47. który zgodnie z wolą Ojca nie chce utracić żadnego z nas, lecz chce, abyśmy przez wiarę w niego mieli życie i byśmy byli wskrzeszeni w dniu ostatecznym
48. którego Ciało jest prawdziwym pokarmem, a Krew – prawdziwym napojem
49. który nie odrzuca nikogo, kto do niego przychodzi
50. który jest Mesjaszem, Synem Boga żywego i który ma słowa życia wiecznego

51. który w szabat uzdrowił człowieka sparaliżowanego od trzydziestu ośmiu lat
52. któremu Ojciec przekazał wszelki sąd, tak aby wszyscy czcili Syna tak jak czczą Ojca
53. którego słowa kto słucha i wierzy w nie, ten nie jest sądzony, gdyż ze śmierci przeszedł do życia
54. o którym świadczą dzieła, jakie Ojciec dał mu do wykonania
55. którego nauka nie pochodzi od niego, ale od Ojca, który go posłał
56. który wzywa wszystkich spragnionych by przyszli do niego i pili ze strumienia wody żywej wypływającej z jego wnętrza
57. który jest źródłem Ducha Świętego dla wszystkich, którzy w niego wierzą
58. w którego nie uwierzyli przywódcy Izraela i faryzeusze, bo umiłowali bardziej chwałę ludzką od chwały Bożej
59. który nie potępił kobiety przyłapaną na cudzołóstwie i sprawił, że opuścili ją jej oskarżyciele
60. który jest światłością świata i który obiecuje światło życia każdemu, kto idzie za nim

61. który mówi to, co usłyszał od Ojca i o którym sam Ojciec składa świadectwo
62. który był przed Abrahamem i który stanowi wypełnienie obietnicy danej Abrahamowi
63. który w szabat przywrócił wzrok ślepemu od urodzenia gdy ten obmył się w sadzawce Siloe
64. który po to przyszedł na świat, aby ci, którzy nie widzą, widzieli, a ci, którzy widzą stali się ślepych
65. który jest bramą owiec wiodącą je na pastwisko
66. który jest dobrym Pasterzem znającym swoje owce i wydającym za nie siebie samego
67. który daje swoim owcom życie wieczne, tak że nikt nie jest w stanie wyrwać ich z Jego ręki
68. którego głos rozpoznają owce Jego i słuchają go

69. który wzywa nas do wiary z powodu dzieł, które czyni mocą swego Ojca
70. który jest w Ojcu, a Ojciec jest w nim

71. który jest zmartwychwstaniem i życiem dla każdego, kto w niego wierzy
72. który jest Mesjaszem, Synem Bożym, który miał przyjść na świat
73. który wzruszył się w duchu i płakał nad zmarłym przyjacielem Łazarzem
74. który wskrzesił Łazarza w czwartym dniu po jego śmierci nakazując mu wyjść z grobu
75. który sam jeden zginął ofiarowując się za swój lud po to, aby zebrać w jedno rozproszone dzieci Boże
76. którego arcykapłani i faryzeusze postanowili pojmać i zgładzić
77. którego Maria, siostra Łazarza, namaściła przed męką drogocennym olejkiem nardowym
78. który wjechał do Jerozolimy na osłęciu zgodnie z zapowiedzią proroków
79. który objawia nam, że ziarno wrzucone w ziemię musi obumrzeć, aby wydać plon obfity
80. który wzywa nas byśmy poszli za nim i służyli mu, bo wtedy będziemy tam, gdzie On jest i będziemy uczczeni przez Ojca Jego

81. który został uwielbiony przez Ojca w godzinie próby i męki
82. który wywyższony na drzewie krzyża wszystkich przyciąga ku sobie
83. który wzywa nas, byśmy uwierzyli światłości i stali się synami światłości
84. w którego kto wierzy, wierzy w Ojca, który go posłał, a którego kto widzi, widzi Ojca, który go posłał
85. którego Słowo sądzić nas będzie w dniu ostatecznym
86. który w godzinie zejścia z tego świata umiłował swych uczniów aż do końca
87. który podczas Ostatniej Wieczerzy przepasał się i umył nogi swym uczniom, by mogli mieć udział z Nim
88. który nakazał nam nawzajem umywać sobie nogi
89. który wiedział, że Judasz i Piotr go zdradzą, lecz nie przestał ich kochać
90. który daje nam nowe przykazanie, abyśmy się wzajemnie miłowali tak, jak On nas umiłował

91. który przygotował nam mieszkanie w domu Ojca i przyjdzie znowu, by nas wziąć do siebie
92. który jest drogą, prawdą i życiem
93. który jest naszą jedyną drogą do Ojca
94. który obiecuje nam, że ten, kto w niego wierzy pełnić będzie te same dzieła co On sam, a nawet większe
95. który obiecuje nam, że cokolwiek będziemy prosić w Imię Jego, On to uczyni, tak aby Ojciec był uwielbiony
96. który uczy nas, że nasza miłość do niego objawia się w zachowywaniu przykazań Bożych
97. który obiecuje nam Ducha Pocieszyciela posłanego od Ojca
98. którego Duch uczy nas wszystkiego, wprowadza nas w prawdę i przypomina nam wszystko, co On powiedział
99. który daje nam pokój, którego świat dać nie może
100.   który zwyciężył świat

101.   który jest prawdziwym krzewem winnym, w którym tkwimy jako latorośle

102. który wzywa nas, byśmy trwali w nim i przynieśli obfity owoc, tak aby Ojciec był uwielbiony
103. który nie nazywa nas już sługami, ale przyjaciółmi, jeśli jesteśmy posłuszni Jego Słowu
104. który wybrał nas, abyśmy szli, wydawali owoc i aby owoc nasz trwał
105. którego świat znienawidził bez powodu
106. który zapowiada uczniom prześladowania, ponieważ On wybrał ich ze świata
107. którego Duch przekonuje świat o grzechu niewiary, o sprawiedliwości Ojca i o sądzie nad szatanem
108. który obiecuje nam, że nasz smutek zamieni się w radość, i że radości naszej nikt nam nie odbierze
109. który objawia nam Imię Ojca i strzeże nas w tym Imieniu, aby nikt z nas nie zginął i aby miłość, która jest w nim była też i w nas
110. który wstawia się za nami do Ojca, abyśmy byli jedno

111. który poświęcił samego siebie, byśmy byli uświęceni w prawdzie
112. który nie utracił nikogo z tych, których powierzył Mu Ojciec
113. przed boskim majestatem którego cofnęła się straż, która przyszła go zaaresztować i upadła na ziemię
114. który zabronił Piotrowi, by ten posłużył się mieczem w jego obronie
115. którego Judasz wydał, a Piotr po trzykroć się zaparł
116. którego bezzasadnie spoliczkowano przed sądem arcykapłana
117. który jest prawdziwym królem Izraela, choć Jego Królestwo nie jest z tego świata
118. który przyszedł na świat, by dać świadectwo prawdzie, a każdy kto jest z prawdy słucha Jego głosu
119. którego odrzucił własny naród gdy przedłożył nad Niego zbójcę Barabasa i gdy przedłożył władzę rzymskiego cesarza nad Jego władzę
120. który został ubiczowany, ukoronowany koroną cierniową i dla szyderstwa odziany płaszczem z purpury

121. który swym poniżeniem jest dla nas obrazem prawdziwego człowieczeństwa
122. który został ukrzyżowany pomiędzy złoczyńcami, a o szatę którego rzucono los, zgodnie z Pismem
123. który wisząc na krzyżu dał nam swą Matkę, a jej nas powierzył.
124. który wisząc na krzyżu pragnął i został napojony octem zgodnie z Pismem
125. który wyzionął ducha mówiąc „Wypełniło się”
126. którego kości żołnierze nie łamali zgodnie Pismem, bo były to kości Baranka Paschalnego
127. którego bok przebiła włócznia rzymskiego żołnierza, zgodnie z zapowiedzią proroka
128. z którego boku wypłynęła krew i woda jako znak naszego zbawienia
129. którego ciało zdjął z krzyża wierny mu aż do końca Józef z Arymatei
130. który został namaszczonej przez faryzeusza Nikodema i złożony w grobie

131. który zmartwychwstał pierwszego dnia tygodnia zgodnie z Pismem
132. którego pusty grób odkryła Maria Magdalena i pobięła oznajmić to uczniom
133. którego pusty grób i złożone w nim prześcieradła i chusty zobaczyli Jan i Piotr

- 134. który ukazał się Marii Magdalenie jako ogrodnik
- 135. który wstąpił do swojego i naszego Ojca, do swojego i naszego Boga
- 136. który stanął pośrodku uczniów pomimo zamkniętych drzwi i rzekł im „Pokój wam!”
- 137. który ukazał uczniom swoje przebite ręce i bok
- 138. który posłał swych uczniów, jak Ojciec Go posłał
- 139. który tchnął w uczniów Ducha Świętego
- 140. który udzielił Apostołom władzy odpuszczania grzechów

- 141. który wezwał Tomasza, by włożył palec w Jego rany, by ten mógł uwierzyć
- 142. którego Tomasz wyznał jako swego Pana i Boga
- 143. który błogosławi tym, którzy nie widzą, ale wierzą
- 144. który gorąco pragnie, abyśmy wierzyli, że On jest Mesjaszem, Synem Boga, i abyśmy wierząc w to mieli życie w Imię Jego
- 145. który po swym zmartwychwstaniu sprawił, że Apostołowie dokonali cudownego połowu stu pięćdziesięciu trzech ryb
- 146. który trzykrotnie zapytał Piotra, czy ten Go miłuje
- 147. który powołał Piotra na pasterza swych owiec
- 148. który uczynił tyle rzeczy, że cały świat nie pomieściłby ksiąg, które należałoby zapisać
- 149. którego Matka została wzięta do nieba i ukoronowana na królową nieba i ziemi
- 150. którego powtórnego przyjścia w chwale wszyscy z radością oczekujemy

Różaniec błogosławionego Dominika Pomorzana

ułożony w opactwie św. Albana pod Trewirem w Adwencie 1409

Zdrowaś Mario, łaskiś pełna, Pan z Tobą. Błogosławionaś Ty między niewiastami i błogosławiony owoc żywota Twojego, Jezus

- 1. którego za Anielskim Zwiastowaniem poczęłaś z Ducha Świętego,
- 2. którego to poczętego zanosłaś przez góry do Elżbiety,
- 3. którego porodziłaś w radości zachowując swoje dziewictwo,
- 4. którego adorowałaś jako swego Stwórcę i którego karmiłaś swą dziewiczą piersią,
- 5. którego owinęłaś w pieluszki i położyłaś w żłobie,
- 6. którego wielbili Aniołowie śpiewając „Gloria in excelsis Deo” i którego pasterze znaleźli w Betlejem,
- 7. który został obrzezany ósmego dnia i nazwany imieniem Jezus,
- 8. którego wielbili i oddali cześć trzej królowie przynosząc dary,
- 9. którego zanosłaś do Świątyni na swych matczynych rękach i ofiarowała Bogu Ojcu,
- 10. którego wielbił starzec Symeon biorąc go na swe ramiona i którego rozpoznała wdowa Anna,
- 11. z którym uciekałaś do Egiptu, aby schronić się przed Herodem
- 12. z którym po siedmiu latach powróciłaś do swej krainy, gdy przywołał go Anioł

13. którego zgubiłaś w Jerozolimie gdy miał dwanaście lat, którego szukałaś w bólu przez trzy dni i którego odnalazłaś w świątyni,
14. który wzrastał przed Bogiem i przed ludźmi w wieku, łasce i mądrości,
15. którego Jan ochrzcił w Jordanie i wskazał palcem jako na Baranka Bożego,
16. który pościł na pustyni przez czterdzieści dni i którego Szatan kusił trzykrotnie,
17. który głosił Królestwo Boże uczniom i światu,
18. który przywrócił wzrok ślepych, oczyścił trędowatych, uzdrowił paralityków i uwolnił opętanych,
19. którego stopy Maria Magdalena umyła łzami swymi, wytarła we włosy i namaściła wonnym olejkiem,
20. który wskrzesił Łazarza umarłego od czterech dni,
21. który na sześć dni przed męką został triumfalnie przyjęty przez lud gdy jechał na osiołku
22. który podczas Ostatniej Wieczerzy ustanowił sakrament Swego Ciała i Swojej Krwi
23. który wszedł do ogrodu Oliwnego z uczniami, modlił się żarliwie i pocił się krwawym potem,
24. który wyszedł naprzeciw swych nieprzyjaciół i dobrowolnie oddał się w ich ręce,
25. którego zwierzchnicy żydowscy związali i zaprowadzili do arcykapłana,
26. którego oskarżyli fałszywi świadkowie i którego opluto, spoliczkowano i zbito różgami,
27. którego Herod i Piłat skazali na śmierć krzyżową niczym złoczyńcę,
28. którego obnażonego z szat Piłat kazał okrutnie ubiczować,
29. którego żołnierze ukoronowali cierniem, poniżyli, wyśmiali i dla drwiny odziali w purpurę
30. którego skazano na śmierć haniebną i prowadzono na kaźń z dwoma złoczyńcami,
31. którego ręce i nogi przybito gwoźdźmi do krzyża i któremu podano wino zmieszane z mirrą i żółcią,
32. który modlił się za swych oprawców słowami: „Ojcze, odpuść im, bo nie wiedzą, co czynią”.
33. który powiedział łotrowi wiszącemu po prawej stronie: „Zaprawdę, dziś będziesz ze mną w raju”,
34. który Tobie, Matko Najświętsza, powiedział: „Niewiasto, oto syn Twój”, a do Jana: „Oto Matka twoja”,
35. który krzyczał: „Boże mój, Boże, czemuś mnie opuścił? „,
36. który powiedział: „Wykonało się”,
37. który na końcu powiedział: „Ojcze, w ręce Twoje oddaję ducha mego”,
38. który sam będąc święty cierpiał za nas, grzeszników, okrutną śmierć. Chwalmy za to Pana!
39. któremu żołnierz otworzył bok włócznią i z którego wypłynęła woda i krew na odpuszczenie naszych grzechów,
40. którego Najświętsze Ciało przyjaciele zdjęli z krzyża i złożyli Go, martwego, w grobie
41. którego sprawiedliwi pochowali owinąwszy w całun i namaściwszy wonnymi olejkami
42. którego grób zapieczętowano i postawiono pod strażą,
43. którego Najświętsza Dusza zeszła do piekieł, aby pocieszyć świętych patriarchów i zaprowadzić z sobą do raju,
44. który zmartwychwstał trzeciego dnia i rozradował nas radością niewystowioną,
45. który po swym zmartwychwstaniu ukazywał się często uczniom i wiernym aby umocnić ich serca w świętej wierze,
46. który w obecności uczniów i Twojej, Matko, obecności wstąpił do nieba i zasiadł po prawicy Ojca,
47. który w dzień Pięćdziesiątnicy zesał wiernym swego Ducha Świętego, którego był im obiecał,

48. który Ciebie, Najlepsza Matko, zabrał do nieba, posadził po prawicy i chwalebnie ukoronował,
49. który niech za twym, Matko, wstawiennictwem, raczy nas, jego pokorne sługi, po tym nędznym życiu zabrać do siebie i posadzić w Królestwie Ojca Swego,
50. który z Ojcem i z Duchem Świętym i z Tobą, chwalebna Matko, żyje i króluje, Król chwalebny i zwycięski na wieki wieków.

wg ks. Joseph LECOMPTE „Notre-Dame de Marienfloss. Berceau du Rosaire.”